

ב-9:30 באו אצלי דיין ודינבורג - שני "הורים" - שוב בענין השבויים.
דיין שואל אם לא כדאי שיסע לאנגליה להפעיל את וייצמן. אמרתי לו, שאיני
סקווה שבאנגליה אפשר יהיה לעכב את המסע, כי השלטונות הצבאיים בוודאי
יגידו שהם סומכים על באי-כוחם במקום. ובמקרה זה לא נכול לסעון שהשלטונות
המקומיים מתיחסים אלינו שלא כהוגן, כי הצבא - גם בימים הקשים ביותר - לא
גילה כלפינו אי-ידידות, אלא להיפך. הם גם יאמרו שזה ענין מספסי, ולא
יתכן שהמסע עוד לא נסתיים והם יתערבו, אולם היות ובנסיעה אין חשש של
נזק, יש לקחת בחשבון גם את המצב הנפשי של ההורים, ביחוד של האמהות, ורצוי
שיסע.

ב-10:00 בא אצלי אליהו גולומב. הביא לי טלגרסה שנתקבלה אתמול
מברל לוקר לברל כצנלסון בענין הרביזיוניסטים. לוקר טלגרף:
"ביחס לשיחתך הידידים כאן מציעים להזמין באופן רשמי להצטרף,
מתוך הצעה להם מיד מקום אחד בלונדון ומקום אחד בירושלים בתנאי
של חיסול גמור של הסתדרותם. טלגרף דעות ידידים בירושלים".
אליהו הוסיף, שאתמול נפגש הוא, ברל כצנלסון, רמז ושפרינצק עם
חמישה מהרביזיוניסטים: אלטמן, יוניצ'מן, בוקסאן, שכטרמן, בנימיני.
הם שאלו את חברינו: מה היא תכניתכם. בישוב יש שלושה כוחות:
אתם, אנחנו, הבעלי-בתים. רק לשנינו יש כוח אידיאולוגי. הבעלי-בתים הם
רק כוח ציני. היט אפשרות לשנינו להתאחד, למשל ביחס לספר הלבן, לגיוסים.
ב.כ. שאל: נניח שהתכנית שלנו תהיה טובה, מה יצא מזה?
ענו: יש לנו רצון טוב לעבודה משותפת.
ב.כ. ניסח את תכניתנו: הכנת כוח יהודי, סלחטה ברפיון היהודי
בעולם (אמריקה, אלאסקא), עליה, קרקע, עמידה כלכלית, ושאל: היט ברצונכם
לחזק את הסגמה הזאת?
ענו: התכנית היא תכנית, ואם תלכו בדרך זו נגדיל את הכוח. אמנם,
חברינו אולי לא יתנו תרומות גדולות, אבל הלחץ הישובי יגדל. הר איחורנו
בעולם היהודי יהיה גדול הרבה יותר מאשר האיחוד שלכם עם רוקח וסמילנסקי.
אליהו עורר שאלת ההסתדרות הציונית. ציין שלא יתכן איחוד למעשה אם
ההרביזיוניסטים יעמדו בסבוסג'ה שלהם כלפי הסוכנות.

בוקששן אמר: נסתנו היא איחוד ציוני, אבל הדבר לא ייעשה ביום אחד. האיחוד הישיר יקרב את האיחוד הציוני.

רסו עורר שאלות מעשיות. אם גם לאחר כניסתם להנהלה משותפת יתמידו בנאיפתם לעזור לגוש הימני נגד ההסתדרות, ושאל: מדוע הצביע חברם בעיריית תל-אביב בעד מס תל-אביבי נסרר מסס הישוב?

ענו: זה היה באמת משנה. הם נגד שלטון המועצות המקומיות, כי גם אותם במועצות אלה הוא קטן, הם בעד ריכוז, כי רק בריכוז כוחם יפה.

רסו שאל לעניני העבודה.

ענו: אין חילוקי דעות בינם ובין ההסתדרות, אם כי אין נדעם לבטל את ההסתדרות העובדים הלאומיים, אבל הם רוצים במכסימום של התקרבות.

לאחר שהתייעצתי גם עם ברל סלגרפתי ללוקר:

"בדבר מברקן לברל תענה סלגרפתי על שאלות אלה:

א. הנתקיימה פגישה עם זאב לאחר נסיעת ברל?

ב. היש אצלם נכונות לקבל סידור מוצע על ידיך?

ג. הנשלח מברקן בידיעת חיים, ברוד והסכמתם?

ד. אם לא נתקיימה פגישה לאחר נסיעת ברל, קטמה הניע אתכם להצעה זו.

סגור. אם להצעתכם יש מס מסוי השני - תתכן ההצעה על ידינו."

מיד בהתקבל תשובה מלוקר אביא את הדבר בפני הוועד הפועל.

ב-כוכבא מתאונן שגורדון ידוב, שקבלו על עצמם להסציא אנשים בשביל הבא, לא טילו את שליחותם ועדיין חסרים כ-17 איש.

שאלתי את בר-כוכבא, מדוע לא פנה ישר למועצות כאשר אמרתי לו מיד להתחשקו בלבנו את הדרישה מהצבא.

בר-כוכבא אמר, שמסרו לו שהשלח את כל הדבר על דוב.

כן הוא כצין, שאפילו מחוסרי העבודה אינם להוטים להתגייס. השכר הנסון, האפשרות להיטלה לאיזה שהוא מקום מחוץ לארץ אינם אהובים ביותר.

מנסה למחוסר עבודה להסתפק בלירה לחודש כאשר ללכת לצבא בתנאים אלה.

ב-12:00 באה מזלי משלחת של התאחדות האכרים: אריאב ואיזקסון. זה האחרון יצא מלונדון ב-6 באוקטובר. לפני נסיעתו נפגש עם יצחק דוקח ווייזמן. כאשר דבר אתו על דבר משלחת האכרים לאטריקה ועל הצעתו להצטרף ללשון, קבל וייזמן דבר זה בשמחה. מצב הפרדסנים פיואש, באו סימ

ייעוצר והתקווה היחידה היא אמריקה.

וייצמן אמר לו: היות ושני בניו נתגיירו ועוד מעט יעזבו את ביתו, הרי הוא מוכן לנסות עם אשתו. דבר זה יהיה בסוף אוקטובר או תחילת נובמבר. יש לו עתה ניסוק להתנהג במקצת, כי אינו רוצה לבוא כעור דנים על חוקי המדינה. הוא גם מוכן ללכת לדרום-אמריקה. יש כאילו הנחתה בשם על בילוי דולר.

בכלל הוא מצא את וייצמן אופטימי מאוד. לדעתו הספר הלבן מולק עם שרון הלימטה, והם עכשיו באו הנה ורוצים לדעת: א. מה יהיה חלק התאחדות האכרים במגזר האמריקאי? ב. אם ניתן הוצאות הדרך לנסיעת סמילנסקי ומזכיריו אמרתי להם שהנהלה עדיין לא החליטה בדבר המסלול. אחת הסיבות היא חוסר קשר בינינו ובין לונדון. אין לנו ידיעה על דבר המצב שם ולא על תכניותיו של וייצמן, עד שמצאנו לנחות אפילו לבקש את לונדון לשלוח לנו באוירון איש מיוחד בשביל למסור להנהלה דין וחשבון. בכלל אנו רואים צורך במידע בעלת כשקל כהארץ לאמריקה, לא כל כך לשם תעמולה, אלא לשם הוראה סטטיסטית ומסקית של התנועה באמריקה. אין אנו יודעים אם המסלול תלך יחד עם וייצמן או תבוא לאמריקה רק לפני נסיעתו של וייצמן. דבר זה יהי תלוי לגמרי ברצונו וכשרק גרע ידיעה ברורה מלונדון ובקבל החלטה נודיע להתאחדות המכונים.

בעודי יושב אתם בקראתי לחדרו של קפלן. מצאתי אצלו את רוקח

יגאל מנחם דושנברג.

מ.ר. אמר לי שהוא רוצה להתפטר. שום דבר לא הסתדר. אם הועד המנהלי הזה אי אפשר לפעול, הכל רקוב. בארץ יש רק זני אנשים הסביבים את המנהל, הוא וברל בצנלסון. הוא רוצה לדעת דעתי. אמרתי לו שלפני כניסתו לועד הלאומי הערכתי את דעותיו, אולם עכשיו אינו רשאי ללכת. אל יתאש כל כך מהר. אין קפיצה ישירה לסידורים אירואליים. יש להכריח את הספוגות שישמרו ביניהן. אם אפילו תהיה הנהלה של 15, הרי סידור זה טוב יותר מאשר תוהו ובוהו. זהו היסוד עלינו לעבוד אתו כמו שהוא. אם תסתדר הנהלה אפשר יהיה לגשת לעבודה.